

ΑΘ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΩΤΕΡΑΝ ΖΩΗΝ

Ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ὁ συγγραφεὺς δεικνύει ἀναλυτικώτατα καὶ σαφέστατα, τὰς βάσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ δημιουργήσωμεν μίαν ἀνωτέραν ζωὴν, γόνιμον καὶ ἁρμονικὴν, σύμφωνον πρὸς τὰς βαθεῖας τάσεις τοῦ «εἶναι» μας. Θίγει ἐπιπροσθέτως πλείστα ζητήματα ἀφορῶντα τὴν ψυχικὴν ζωὴν, καὶ τὰ προβλήματα ποῦ ἐγείρονται ἐνώπιον παντὸς σκεπτομένου ἀνθρώπου.

Μερικὰ κεφάλαια τοῦ ἔργου τούτου : Τὸ δυνατόν τῆς εὐτυχίας. Ἡ μόρφωσις καὶ ἡ εὐτυχία. Ἡ εὐτυχία διὰ τὸν ἄνδρα. Μόρφωσις, χαρακτῆρ καὶ τύχη. Τὸ ὑποσυνείδητον καὶ αἱ συνήθειαι. Ἐπὶ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ βιβλίου. Γονεῖς καὶ τέκνα. Ἐπὶ τοῦ ἔρωτος. Ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναῖκα. Ἡ ὁμορφιὰ τῆς ζωῆς. Ὁ ἀνθρώπινος μαγνητισμός. Ἡ μεταβίβασις τῆς σκέψεως. Ἡ γραφολογία. Ἐπὶ τοῦ πνευματισμοῦ. Ὁ ὕλισμός. Ἡ μύησις εἰς τὰ μυστήρια. Ἡ θρησκευτικὴ ἐκδήλωσις. Ἡ ψυχοεκπαιδεύσις, κτλ.

Ἀποτελεῖται ἐξ 172 σελίδων, μὲ μίαν φωτογραφίαν τοῦ συγγραφέως καὶ τιμᾶται δεμῆνον Δρχ. 35. Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Σελίνια 3/- ἢ ἰσότιμον.

«Κανεὶς ἄνθρωπος δὲν προώδευσε ποτέ, ἐὰν ἐπὶ τινα χρόνον δὲν συνενέκντρωσεν ὄλην του τὴν σκέψιν καὶ ὄλην του τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ ἀτόμου του καὶ τοῦ μέλλοντός του».

«Ἐχεις καθήκον ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ σου, ἀπέναντι τῆς οἰκογενείας σου, ἀπέναντι τῆς πατρίδος σου, ἀπέναντι τῆς ἀνθρωπότητος, νὰ ἐπιτύχῃς εἰς τὴν ζωὴν σου, νὰ πραγματοποιήσῃς τὸν ἑαυτὸν σου εἰς τὸ ἀνώτερον του σημεῖον».

«Ἀπὸ τὸν ψυχοδιανοητικὸν μας δυναμισμὸν ἐξαρτᾶται ἡ ἐξέλιξις τῆς ζωῆς μας. Καμμία ἐξωτερικὴ κατάστασις δὲν δύναται νὰ δημιουργηθῆ καὶ νὰ σταθῆ, ἐὰν δὲν ἔχωμεν μέσα μας τὰ ἀντίστοιχα ψυχοδιανοητικὰ προσόντα».

(Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ «Ψυχοεκπαιδευτικὸν Σύστημα»)

«Ἐὰν θέλωμεν νὰ καλλιτερεύσῃ ἡ κοινωνία, ὡς ἀρχίση ἕκαστος ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του».

(Ἀπὸ τὸ «Πρὸς τὴν Ἀνωτέραν Ζωὴν»)

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Μ. ΣΑΡΙΒΑΞΕΒΑΝΗ

Ὁδὸς Φειδίου 3 — Ἀθῆναι

